

Nejmilejší,

už dlouho jsem vám nepsal – a ku své škodě. Příčiny však jistě znáte: neduživá hlava toho mnoho nenamyslí a hlavně nepromyslí. Za tu dobu se však nashromáždilo tolik věcí, o nichž je potřebno promluvit, že jsem se rozhodl přece jenom přerušit své odmlčení a říci alespoň několik slov, několik málo poznámek – pokud ovšem budu moci v sobě nalézt i té soustředěnosti, která mi dělá teď takové potíže.

Akademická Ymca v Praze žije teď ve znamení velkých příprav na léto, k nimž se však zároveň druží tolik nejrůznějších úkolů a problémů jiných, že se jimi zdá jednání místního výboru přímo zaplaveno.

Výborovky

jsou hrozně dlouhé a nevedou – jak se zdá – dost dobře k cíli. Celá řada opatření byla vyvolána touto situací, v níž rozvleklost a nepřesnost nejsou ani jedinými, ani hlavními překážkami. Referentům bylo uloženo písemné vypracování zpráv v důvěře, že se zaleknou svou výmluvnost fixovat na papír. Ukázalo se však, že díky mimořádné pisatelské schopnosti bude místní výbor vbrzku přímo zavalen různými referáty, výsledky a shrnutími prací nejrůznějších komisí, písemnými návrhy, připomínkami, dodatky atd. Proto je třeba pověřovat zvláštní zmocněnce, kteří obrovský písemný materiál prostudují, seřadí a zestruční. Tím se však jednání opět prodlužuje.

Těžkopádnost jednání ve výborovém plénu, jen tu a tam zdolávaná řízením předsedy, z něhož „řidičské“ schopnosti jsou doslova vymačkávány „historickou nutností“, vedla rovněž k pokusu rozdělit celé úseky práce komisím a subkomisím – k pokusu ne vždycky docela úspěšnému.

V život byl znovuveden orgán předsednictva, které rozhoduje o většině menších otázek samo a podává jen zprávu, anebo které projednává předem důležitější otázky a přichází před plénum výboru již s hotovými návrhy.

Krom toho se ukazuje stále zřetelněji potřeba pevného, byť ovšem pružného řádu výborových schůzí. Zároveň s celou touto tendencí, kterou jsem načrtl, vzrůstá nebezpečí „ouřadování“, a to ještě naprosto neúčinného úřadování, protože výsledky porad a ujednání nejsou povětšinou dodržovány v praxi. To opět souvisí se skutečnou neukázněností a nedůsledností (praktickou, nejen teoretickou), kterou jsme všichni prosáklí.

Konference

O té bylo mnoho řečí, nekonečné diskuze (především o vysokoškolské). Jednání s prof. Součkem dopadlo podle mého soudu příznivě. Nebyl jsem dosud v této věci informován o výsledcích jednání Ústředního výboru. V každém případě však půjde z největší části o to, jak vysvětlíme své požadavky řečníkům a jak oni se postaví k našim bodům. Body však musíme mít (teze do konferenční brožurky – budou velice důležité!). A musíme mít také několik spolehlivých vedoucích diskuzních skupin. Proto je potřeba *školení*. To bude pořádat pražské sdružení pro své adepty vedení skupin samo. Tedy je nutno začít s pořádnou přípravou.

Brigáda

bude letos po prvé výběrová. I tu byly dlouhé diskuze. Úderku nebude pořádat AY, protože si na ni jednak netroufá, a jednak protože stejně nelze figurovat nikde jako

úderka Akademické Ymky (oficiálně). Písemný materiál, pozůstavený příslušnou komisí, je rozsáhlý. Doufejme, že se podaří jej nejen teoreticky zvládnout, ale také jeho rezultat technicky provést.

Samostatnost místních sdružení

Po dlouhé době, kdy několikrát bylo navrhováno oddělit agendu pražského MV od agendy ÚV, konečně dochází k provedení. Dochází k němu však za okolností, kterým je třeba věnovat mimořádnou pozornost. Sekretáři jednají poněkud hodnotářsky a absolutisticky. Centrum absolutismu je spíše v Drápalovi než v Trojanovi. Nebude-li z jejich strany upuštěno od těchto metod, dojde dříve nebo později k napjatému poměru, který jsem předvídal a před kterým jsem varoval ještě před tím, než se oba sekretáři stali.

Určitá výhoda je na straně sekretářů, protože mají ustavičný kontakt s věcmi a lidmi. Určitá nevýhoda je na straně místního výboru, protože předseda jednak není schopen ani trénován v drobném kompetenčním i jinak strategickém bojování, a za druhé že právě pro své zdravotní nesnáze hledí a bude hledět pokud možno se uvarovat onoho stálého napětí, jehož by bylo potřeba k řádné kontrole výkonu sekretářských funkcí, pokud se přímo dotýkají pražského sdružení.

Sekretáři také sahají, jak se zdá, k tak radikálním reformám a s takovou spíše tvrdošijností než důkladností (pokud je dosud zjevno), že by jeden skoro soudil, že se hodlají zabydlovat nejméně na deset let. I tu by měli pamatovat, že by jim jistá rozvaha a zejména taktnost vůči jak ústředí, tak místnímu sdružení v Praze pomohla postupovat způsobem, jímž by nemusel být nikdo provokován. Tolik jen jako připomínka; zhorší-li se situace - doufám, že nikoliv - vrátím se k tomuto bodu znovu a podstatněji.

Práce v příštím roce

Bude třeba na ni myslet už nyní. Hlavní požadavky budou: redukovat počet podniků, pracovat soustředěněji, hlouběji studovat a školit a budovat kádry. Bude dobře se pokusit o skutečný theologický seminář s referáty a rozborů především moderních theologických směrů a spisů. Ve filosofickém pokračovat. Dále jeden biblický kroužek, pokud možno rekonstruovaný. Jen výjimečně něco víc (kromě středoškoláků).

Poměr k ČSM

Stále ještě jsme nepřikročili k řešení této otázky. Nyní před sjezdem je poněkud pozdě. Doufejme, že po něm zbude něco času. Zdá se, že jedinou pro nás možnou cestou bude nějaká forma dosti úzké spolupráce s ČSM (pokud na nás přijde) za současné oddělenosti organizační (což znamená připodobnění církvím apod.) Je chyba, že se o to ÚV nijak nestará, protože dnes to rozhodně nepůjde dělat zdola.

To je tak asi všechno, co jsem chtěl sobě i vám shrnout z otázek akademicko-ymkařských. Nyní přikročím k některým otázkám jiným.

O pracovní kontakt

Stalo se v poslední době již několikrát, že některá dobrá práce, dobrý referát apod. nepřišel k úplnému užitku v našem kruhu. Tomu je třeba napříště předejít, to je třeba rozhodně zamezit. Nemáme tolik energie a tolik možností, abychom jimi mohli libovolně plýtvat. Tak např. Béda měl výborný referát na fakultě, v němž stručně ukazoval, co to je křesťanství. Z nás to slyšeli pouze tři nebo čtyři lidé. Ale

ani kdyby to všichni slyšeli, nestačí to. Buď to, Bédó, dáš do Cihly anebo to svěř někomu, kdo to rozeře. Sympatický, velice sympatický referát měla o Rádlovi ve SKAY také Heda. I zde by bylo dobře zachovat alespoň nejlepší výňatky atd. A onehdy prý měl skvělý referát Pavel Čapků. Kromě toho každý z nás má občas nějaké referáty a prácičky i práce na nejrůznější místa. To všechno má být alespoň k nahlédnutí ostatním, o tom o všem mají ostatní alespoň vědět.

Jinou věcí je reagování na takové referáty nebo písemnosti. Mám někdy takový nepříjemný dojem, že často mluvím do prázdna, jako když biji prutem do vody. A nejsem v tom sám. Tu je třeba nezbytně nějak reagovat; a nemyslím tím nějaký rozruch, nýbrž především střízlivou a přísnou kritiku. Té je u nás stále málo, i když se někdy provalí jako zátopa a pak téměř neví, kdy přestat (jako se onehdy stalo třeba Bédovi). A kritiku, připomínky, souhlas je třeba projevovat také písemně (ať už dopisem soukromým anebo takovým dopisem „dlaskovitým“). Bude třeba i diskuzi provést takto na papíře, neboť se i tomu musíme učit. Ostatně to má i jiné své přednosti než získání praxe.

Konečně kude dobře se pokusit také o skutečnou studijní spolupráci, takto písemně vedenou či zaznamenávanou. Je tomu už čtvero let, co existoval kratší dobu v AY takový čtyřčlenný kroužek, jehož členové se zavázali sepsat čas od času studii, k níž se pak ostatní vyjadřovali. Tenkrát to sice v půli zhaslo, ale dvě studie tu jsou dodnes. Dnes by bylo možno si uložit společné studium tohoto druhu třeba v marxismu nebo v theologii nebo přímo v bibli atd. Dávám jen nápady na přetřes, čekám, zda se k tomu někdo vyjádří. (Tak např. se dosud nikdo krom Pernolda nevyjádřil o mém návrhu jednotného čtení bible; k tomu se ostatně ještě vrátím.)

Byla také před nějakými čtrnácti dny jakási porada či diskuze u Šimsů (bez mé přítomnosti) o 5. Mlatu. Honzo, Bédó atd., což nechápete, že byste mi měli dát své poznámky a připomínky? Od koho je mám čekat jiného? A tak bych mohl pokračovat stále dál. Doufám, že mi bude porozuměno: je potřeba vzájemné kontroly a vzájemného pomáhání.

Četba bible

Teprve s měsíčním zpožděním – za něž se omlouvám – přicházím s rozvrhem biblické četby, o němž jsem učinil zmínku v minulém Mlatu. Jak řečeno, rozvrh dostanou pouze přímí zájemci; proto jej nepřipojuji k tomuto číslu, nýbrž vydávám jako zvláštní přílohu. Chtěl bych tu však říci několik slov úvodem.

Nepovažuji za správné (aktuálně, nikoli obecně), probírat nějakou biblickou knihu kapitolu za kapitolou, protože tím způsobem spousta důležitých věcí unikne. Nepovažuji však za správné (opět pouze aktuálně) ani tzv. exegetické rozbory, protože si zásadně nevšímají situací a zabývají se převážně filologií. Další možností by bylo vybrat místa podle myšlenkové souvislosti a na jejím základě provést určitý cyklus, sled témat. (Např. typ mlatu č. 5) Ale tu opět jsou opomíjeny situace. Rozhodl jsem se tedy pro jiný postup, méně častý a obvyklý, zabývat se totiž některými význačnými osobami biblickými.

Tento postup je inspirován četbou knihy *New Came Our Faith* od W. A. L. Elmslieho z r.1948. Z ní jsem převzal i výběr starozákonních osobností: Mojžíš, Samuel, Eliáš, Amos, Ozeáš, Izaiáš, Jeremiáš a tzv. Druhý Izaiáš.

Mé poznámky, kterými občas doprovodím rozvrh čtení, budou jen informativní; k tématům se však budu pravidelně vracet ať v nedělních pobožnostech, ať pouze

písemně v Mlatu. Doufám, že i ti z vás, kteří se k této pravidelné četbě rozhodnou, budou mít své poznámky a závěry, anebo alepoň dotazy apod. Občas se musíme také sejít a o přečteném pohovořit. Ale to nechrne ještě mimo pořad.

Překlad

Bylo by dobře přeložit některé stránky a partie z Elmslieho knihy, ale sám se toho nemohu nyní dost dobře ujmout. Chtěl by mi někdo pomoci? Jde o příležitostnou práci, která tolik nespěchá a která hlavně rozsahově není určena (rozsah závisí na volbě). Jestliže by se tedy někdo našel, necht' mi to laskavě řekne a poradíme se.

Váš

Láďa